

Rudolf I. Habsburský a Přemysl II. Otakar Přemyslovec
spolu svedli na Moravském poli
26.srpna 1278
bitvu o babenberské dědictví
Téměř po 7 letech slavili děti hlavních aktérů bitvy
Jitka (Guta) Habsburská a Václav II. Přemyslovec
v Chebu r. 1285 svatbu. Prostřednictvím dcery Elišky
a jejího manžela Jana Lucemburského se poté
oba stali prarodiči **Karla IV.**
Ten je tak pravnukem jak
Rudolfa I. Habsburského, tak Přemysla II. Otakara.

Současní představitelé českých šlechtických rodů

jsou přímými potomky nejen hlavních aktérů „osmičkových roků“ 1278 a 1348 – 5. českého krále
Přemysla II. Otakara Přemyslovice a císaře a 11. českého krále **Karla IV. (I.) Lucemburského**,
ale i 16. českého krále **Jiřího z Poděbrad** a předka některých majitelů Vršovic **Mikuláše I. z Lobkowicz**

Mikuláš I. zv.Chudý z Újezdu a z Lobkowicz († 1435)
Jan I. Popel z Lobkowicz († 1470)
Ladislav I. († 1505) jednou ze staveb **Karla IV.** z roku **1348** je i hrad
Karlštejn, určený k uložení říšských korunovačních klenotů

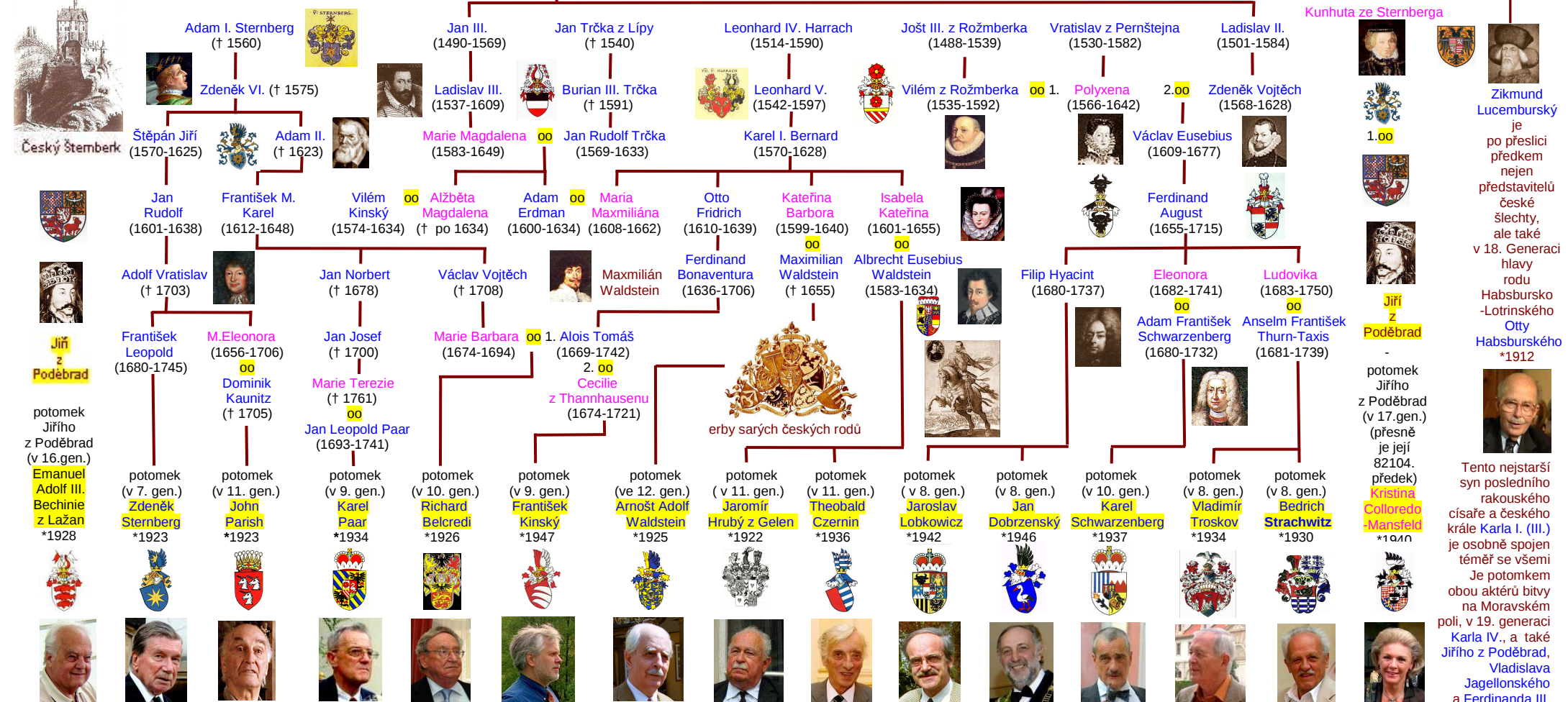

Karel IV. Lucemburský byl čtyřikrát ženatý. Z genealogického hlediska byla nejdůležitější jeho čtvrtá manželka
Alžběta (Eliška) 1 jejich syn Zikmund je předkem všech zde uvedených současníků

Tento rodokmen ukazuje také vzájemnou příbuznost šlechticů přes některé zajímavé předky předky z rodů Sternbergů či Waldsteinů aj.

Kunhuta ze Sternberga

Představitelé šlechtických rodů jsou v převážné většině i potomky **Jiřího z Poděbrad** (1420-1471), který byl zvolen českým králem 2. března **1458** na Staroměstské radnici v Praze. Jsou potomky buď z jeho prvního manželství s **Kunhutou ze Sternberku** (1422-1449), nebo druhého manželství s **Johankou z Rožmberku** (1425-1475). Přes Jiříkova syna Jindřicha (1448-1498), vnuka Albrechta (1468-1511) a pravnučku Voršinu (1498-1545) provdanou v roce 1517 za Jindřicha Švihovského z Riesenburku a Švihova († 1551) je jeho potomkem také představitel jednoho z nejstarších českých šlechtických rodů **Emanuel Adolf sv.p. Bechnie z Lažan** (*1929). Jeho přímý předek byl Jindřich z Lažan, významný dvořan krále Václava IV. (1361-1419) a v roce 1403 spolu s Janem z Velemyšlovsi také jeho vysvoboditel z vídenského vězení. Jindřich z Lažan na svém hradě Krakovci také poskytl azyl **Janu Husovi** (asi 1371-1415). Ten potom opustil hrad 11. října roku 1414, kdy na výzvu Zikmunda Lucemburského (1368-1437) odjel na církevní koncil svolaný do Kostnice, aby zde obhájil své učení... Jindřich z Lažan později 1. listopadu 1420 padl v bitvě pod Vyšehradem. Hrad Krakovec později patřil Kolovratům a v roce **1548** ho koupili Lobkowiczové, kteří jej dali naposled nákladněji opravit.

Ze zakladatelských počínů císaře a krále **Karla IV.** (1316-1378), soustředěných především do roku **1348**, mělo pro **Jana Husa** zcela určitě největší význam založení pražské univerzity. Když velký panovník v roce **1378** zemřel, bylo malému Husovi sice teprve 7 let, ale už od roku 1390 byl univerzitním studentem. A univerzita zůstala věrná. Po získání hodnosti bakaláře mu byl r.1396 propůjčen titul mistr svobodných umění a stal se i bakalářem teologie. Již jako univerzitní profesor byl r. 1400 vysvěcen na kněze a také zvolen děkanem filozofické fakulty. V letech 1409-1410- po vydání Kutnohorského dekretu Václavem IV. - působil jako rektor celé univerzity.